

prima instanță: Gh. Balan
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

nr. 2ra-1666/16

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vera Gîscă

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Verei Gîscă împotriva lui Igor Curtev cu privire la apărarea dreptului de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Igor Curtev, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 22 iulie 2014, Vera Gîscă a depus cerere de chemare împotriva lui Igor Curtev, intervenient accesoriu ACC 55/188 cu privire la apărarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că dânsa și Igor Curtev sunt locatari ai blocului situat pe bd. Decebal 23/2, mun. Chișinău și locuiesc în apartamentele 91 și respectiv, 93.

Afirmă că în luna noiembrie 2012 a adresat către ACC-55/188 o reclamație cu privire la remedierea situației privind ocuparea samavolnică de către Igor Curtev a părții din holul comun proprietate în condominiu, precum și stoparea furnizării energiei termice din motive necunoscute. Ca răspuns la plângerea adresată, ACC-55/188 s-a adresat către ultimul cu o solicitare ca în termen de 7 zile calendaristice să permită accesul liber în hol către contor pentru monitorizarea datelor serviciilor comunale și să revină la situația anterioară prin demolarea barierei construite.

Sușține că la 06 septembrie 2013, ACC-55/188 a adresat o sesizare Procuraturii sect. Botanica mun. Chișinău, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Igor Curtev și revenirea la situația anterioară prin accesul liber la rețelele ingineresti din holul comun al blocului locativ. Prin răspunsul

Procuraturii sect. Botanica mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013, i-a fost comunicat că pe acest caz a fost emisă ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale din motiv că lipsesc elementele infracțiunii.

Menționează că pe holul indicat sunt instalate rețele ingineresti cu un contor, care duc evidența la datele energiei termice și pot stopa furnizarea serviciilor în cazul în care locatarii nu își onorează obligațiunea de plată a serviciilor respective, în așa mod, Igor Curtev a stopat furnizarea energiei termice către apartamentul ei.

Subliniază că în anul 2012, pârâțul samovolnic a ocupat o parte din holul dintre apartamentele 91, 92, 93, îngrădind accesul la hol, utilaj și rețele ingineresti, extinzându-și suprafața locuibilă prin construirea unei bariere din holul comun proprietate în condominiu.

În această ordine de idei, consideră că prin acțiunile sale, pârâțul îi încalcă dreptul de proprietate.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 158 Cod locativ, art. 5 din Legea cu privire la condominiul în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea lui Igor Curtev de a demola construcția barierei (perete capital și ușa căptușită cu inscripția 93) din holul proprietate comună în condominiu, situat la etajul 5 între apartamentele 91, 92, 93 bd. Decebal 23/2, mun. Chișinău, în care se află rețelele ingineresti din acest bloc locativ, compensarea din contul lui Igor Curtev în beneficiul Verei Gîscă a cheltuielilor de judecată compuse din achitarea taxei de stat în sumă de 100 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, în total 2100 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 martie 2015, acțiunea a fost admisă, a fost obligat Igor Curtev să demoleze construcția barierei (perete capital și ușa căptușită cu inscripția 93) din holul proprietate comună în condominiu, situat la etajul 5 între apartamentele 91, 92, 93 bd. Decebal 23/2, mun. Chișinău, în care se află rețelele ingineresti din acest bloc locativ, a fost încasat de la Igor Curtev în beneficiul Verei Gîscă cheltuielile de judecată compuse din achitarea taxei de stat în sumă de 100 lei și asistență juridică în mărime de 2000 lei, în total 2100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, a fost admis apelul declarat de Igor Curtev, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 18 mai 2016, Vera Gîscă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art. 376 alin. (1) CC care prevede că, dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul

poate cere autorului încetarea încălcării, normă ce nu a fost aplicată în speță de instanța de apel.

Având în vedere prevederile art. 5, 6, 7 din Legea cu privire la condominiul în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, susține că holul dat nu poate fi ocupat abuziv de careva dintre coproprietari, prevederi ignorate la fel de către instanța de apel.

Remarcă că după cum rezultă din materialele cauzei, nu au fost aduse careva probe care să dovedească autorizarea construcției peretelui efectuat de Igor Curtev.

Afirmă că prin realizarea construcției date, intimatul Igor Curtev a încălcat prevederile regăsite la art. 14 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163 din 09 iulie 2010, care prevede că fără documentația necesară se pot executa lucrările care nu modifică structura de rezistență, aspectul exterior, caracteristicile inițiale ale construcțiilor și ale instalațiilor aferente, pe când peretele/bariera dată se diferențiază total de aspectul anterior al holului și nu a fost inclus în documentația de proiect și prin urmare nu se supune prevederilor indicate, ci altor norme legale.

Relevă că instanța de apel a interpretat în mod eronat prevederile art. 376 alin. (1) CC, stabilind că Igor Curtev nu poate fi obligat la demolarea peretelui, deoarece nu este probat faptul că anume intimatul a realizat construcția dată.

În context, menționează că instanța de apel neîntemeiat a considerat ca probă insuficientă Actul de constatare 099-108/14 din 18 septembrie 2014 care stabilește că în holul blocului de apartamente de la etajul 5 al bd. Decebal 23/2 mun. Chișinău cutia de reglare, evidență și control a consumului de energie termică nu este vizibilă de la intrare în hol, accesul la unitatea tehnică este îngreunată de o construcție în formă de perete capital cu ușă căptușită de lemn pe care este înscris nr. 93, menționând că prin acest act nu este stabilit cine și când a construit peretele dat.

Subliniază că instanța de apel a administrat probe noi, ceea ce vine în contradicție cu 372 alin (2), și anume a luat în calcul declarația lui Igor Curtev, precum că presupusa construcție ilegală deja exista la momentul procurării apartamentului de către mama acestuia, Eugenia Curtev, fiind realizată de către compania de construcție SRL „Leutis”. Aceste probe nu trebuiau să fie acceptate de instanța de apel, deoarece au putut fi prezentate în proces în prima instanță.

Invocă că instanța de apel eronat a reținut ca argument lipsa întrunirii elementelor infracțiunii în acțiunile intimatului, astfel întrucât infracțiunea și delictul civil nu sunt încălcări legislative ce se autoexclud, or, delictul civil nu este dependent de componența infracțională în nici un mod și există independent.

La 19 iulie 2016, Igor Curtev a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Vera Gîscă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 martie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire

(f. d. 126), însă date care ar confirma recepționarea ei de către recurent la materialele pricinii lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vera Gîscă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Vera Gîscă, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În această ordine de idei, având în vedere că la faza deciderii asupra admisibilității recursului, completul verifică doar încadrarea în prevederile legii a

temeiurilor invocate în recursul depus de Vera Gîscă, este inoportun de a accepta succesiunea lui Ion Frunză în drepturile procedurale a Verei Gîscă, ca urmare a încheierii contractului de donație din 10 februarie 2016.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vera Gîscă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Vera Gîscă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu